

דבר-תורה: רעיונות קצרים, משלים וסיפורים לפרשיות השבוע, מועדים ואירועים שונים
שלוקטו ונאספו לאוצרו של הרב שלמה הלוי שליט"א

פרשת בראשית

האדם נזר הבריאה

"וייצר ה' אלוקים את האדם עפר מן האדמה"

פעם אחת בא אנטונינוס לידידו הטוב, ר' יהודה הנשיא, ואמר לו: עלה בדעתי רעיון, כיצד יפטר האדם החוטא מעונשו לעתיד לבוא.

כיצד?! וכשיבוא אדם לפני בית דין של מעלה, יאמר הגוף: "את החטאים בחיי, חטאה הנשמה, ולא אני! ראו נא כי ברגע שעזבתני הנשמה, נשארתי דומם, ואיני יכול לעשות מאומה! הרי שהיא החוטאת, הענישו אותה ולא אותי!

לעומתו תטען הנשמה, כי היא אינה החוטאת. כי ברגע שעזבת היא את הגוף, עולה למרום ואינה חוטאת עוד, כלומר, שהגוף הוא החוטא ולא היא. ולכן, יש להעניש את הגוף.

אם כן, גם הגוף וגם הנשמה צודקים בטענותיהם, ואין להענישם. נמצא האדם פטור מעונש.

ר' יהודה ענה לו בעזרת משל:

למלך שהיה לו פרדס, שאין כמותו ליופי, עם עצי פרי משובחים ומיוחדים במינם. רצה המלך להציב שומר על הפרדס היקר, אך, חשש שמא לא יעמוד בפיתוי ויטול מפירותיו. מה עשה? הציב שני שומרים, אחד חיגר והשני עיוור...

לימים, אמר השומר החיגר לחברו העיוור: ידידי, רעיון עלה בליבי, הרכיבני על כתפך ואומר לך להיכן תפנה, כך נקטוף יחד מפירותיו של המלך, ונתחלק בהם. הסכים העיוור לעצת חברו וכך עשו. באחד הימים ביקר המלך בפרדס, והנה חסרים פירות רבים. קרא המלך לשומרי הפרדס, ושאלם: מי הוא זה שהעז לקטוף מפירותי? ענה העיוור למלך: הכיצד אוכל לראות היכן הפירות, הרי עיוור אני? ואילו החיגר ענה: הכיצד אוכל אני להגיע אל הפירות, הרי חיגר אנוכי?!

המלך שחכם היה, הבין מיד את אשר אירע בגנו, ופסק את דינם, את החיגר הושיב על כתפי העיוור, וכך הוכיח להם את תרמיתם. והענישם יחד...

וזהו הנמשל:

הגוף טוען שאינו חוטא ללא הנשמה, והנשמה טוענת כי איננה חוטאת ללא הגוף, מיד מחזיר הקב"ה את הנשמה לגוף, ומענישם כאחד...

שבת שלום ומבורך

מצווה לפרסם בעבודה ובבית הכנסת

www.דבר-תורה.co.il